

Formanden:

Så siger vi tak til hr. Sohn, og så er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

Når jeg i mit spørgsmål til den konservative ordfører klandrede den konservative ordfører for at benytte argumenter om, at det søreme er et meget kompliceret område, og at det ikke er et område, man bare lige kan gribe ind over for og lovgive om, var det sådan set bare, fordi det er den retorik, Det Radikale Venstre har hørt gennem mange, mange år, f.eks. i den periode, hvor vi var i regering med Socialdemokratiet og ikke var villige til at gribe ind på området fra den ene dag til den anden. Som jeg også redegjorde for, forklarede Det Radikale Venstre også – jeg var selv ordfører – hvad der helt præcis var til hinder for, at vi gik mere vidtgående til værks, end vi gjorde. Det var simpelt hen, fordi der er nogle gensidige hensyn, man skal tage til hinanden, når man er i et regeringssamarbejde.

Fra Det Radikale Venstres side har vi haft den fornemmelse, at De Konservative og Venstre egentlig ikke er indbyrdes uenige om spørgsmålet og egentlig gerne vil foretage sig noget, men at deres problem er et helt andet, nemlig Dansk Folkepartis eller Socialdemokratiets holdning. Spørgsmålet er, hvorvidt de for alvor tør gøre noget på området, og jeg synes egentlig, det var på sin plads at stille det spørgsmål, så vi kunne få holdningen frem i lyset.

Det Radikale Venstre er af den opfattelse, at som situationen er i dag, har man som faglig organisation en meget vidtgående konfliktret og især en meget vidtgående sympatikonfliktret. Det er ikke nogen specifikke krav om, at man skal have medlemmer på virksomhederne, og det har ikke nogen speciel betydning, om man har en overenskomst for det samme arbejde.

Som vi læser forslaget, lægger det op til, at der fremover skal være ligestilling på området, så konfliktretten bliver uafhængig af, om og hvor man er medlem, men bliver betinget af, at der skal meget stærke grunde for at konflikte og iværksætte sympatikonflikter. Det er lige netop den vinkel, vi havde som en vigtig pind, da vi sidste gang behandlede et lignende forslag. Den var afgørende for, om Det Radikale Venstre kunne være positivt over for forslaget.

På baggrund heraf skal jeg sige, at Det Radikale Venstre stiller sig positive over for forslaget intentioner, sådan som vi læser det på nuværende tidspunkt, og vi vil følge op på det i

udvalgsarbejdet. Vores udgangspunkt er, at i den situation, partiet er i nu, har vi ikke længere nogen regeringshensyn at tage, og da vi mener, at der er argumenter for at gå den vej, som Kristendemokraterne lægger op til, er vi derfor som udgangspunkt positivt indstillet over for forslaget, men vi vil som sagt fordybe os i det i udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Det danske overenskomsts system er under massiv beskyndning for tiden. Kontanthjælpsmodtagere sendes i virksomhedspraktik, vejledningsforløb og tilskudsjob, i byggesektoren og i hotel- og restaurationsbranchen florerer sort og illegalt arbejde, østudvidelsen skaber nye udfordringer mod de overenskomstmæssige rettigheder, og endelig har vi set eksempler på, at trusler om udflytning af produktion betyder et direkte pres på lønningerne. I den situation vil forslagsstillerne begrænse de faglige organisationers muligheder for at konflikte sig til en overenskomst.

Det er selvfølgelig korrekt, når forslagsstillerne fremhæver, at siden de sidste gang fremsatte forslaget, har de fjernet den sætning, der betød, at en hvilken som helst landsdækkende overenskomst skulle anses som udtryk for et acceptabelt brancheniveau. Men det er kun en kosmetisk ændring af et dårligt forslag.

Kl. 18.45

Hvis vi et kort øjeblik vælger at betragte spørgsmålet ud fra forslagsstillerens præmisser, kan vi illustrere, hvor tynd is de bevæger sig på. Et eksempel, konflikten på Icadan, kan illustrere det. Icadan var medlem af Kristelig Arbejdsgiverforening og havde tegnet en såkaldt overenskomst med Kristelig Fagforening. De to såkaldte modparter er faktisk samlet i én organisation, Kristelig Fællesforbund.

Da SiD henvendte sig til virksomheden for at få overenskomst med den, bestilte virksomhedens ledelse en rapport hos et revisorfirma, PricewaterhouseCoopers, som angiveligt skulle sammenligne firmaets overenskomst med industriens. Ikke underligt konkluderede bestillingsrapporten, at der ikke var den store forskel. Man glemte bare, at den kristelige overenskomst var 4-årig, at det var en normallønoverenskomst uden ret til en årlig lønforhandling, og at lønnen blev sammenlignet med industrioverenskom-